

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 16Nt/34/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2517010147
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Kondllová
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2018:2517010147.2

Uznesenie

Okresný súd Piešťany samosudkyňou JUDr. Andreou Kondllovou v trestnej veci odsúdeného Ľ. S. pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno a), písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno d) Trestného zákona, o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania, na verejnom zasadnutí 15.01.2018, takto

rozhodol:

Podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku súd návrh odsúdeného Ľ. S., nar. XX.XX.XXXX C. N., trvale bytom S. D., R. W. Č.. XXX/X, t.č. vo výkone trestu v Ú. A. R. C., na povolenie obnovy konania pôvodne vedeného na Okresnom súde Piešťany sp. zn. 1T/129/2013, odsúdeného pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno a), písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno d) Trestného zákona

z a m i e t a ,

nakoľko neboli zistené podmienky obnovy konania uvedené v § 394 Trestného poriadku.

odôvodnenie:

Dňa 25.5.2017 bol Okresnému súdu Piešťany doručený návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania v trestnej veci Okresného súdu Piešťany sp. zn. 1T/129/2013 z dôvodu, že vo veci sa vyskytli nové skutočnosti.

Okresný súd Piešťany vo veci vykonal verejné zasadnutie na rozhodnutie o návrhu odsúdeného, na ktorom vypočul odsúdeného a svedka W. J., oboznámil návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania, hodnotenie, skrátený výpis klienta, pripojený spis Okresného súdu Piešťany sp. zn. 1T/129/2013 a z neho najmä odpor odsúdeného proti trestnému rozkazu, podstatný obsah zápisníc z hlavného pojednávania, rozsudok súdu I. stupňa a rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 6To/66/2015 a odpis z registra trestov.

Z dokazovania vyplynulo, že rozsudkom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 1T/129/2013 zo dňa 23.2.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č.k. 6To/66/2015 -334 zo dňa 20.9.2016, bol Ľ. S. právoplatne uznaný vinným z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. d/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

po predchádzajúcej vzájomnej dohode s ďalším bližšie nezisteným páchatelom dňa 18.11.2012 v čase asi o 14.07 hod. v N. R. B.. C. Č.. XX neoprávnene vnikol do bytu, ktorý obýval W. J. tým spôsobom, že kameňom rozbil okno na vchodových dverách a odomkol ich kľúčom z vnútornej strany, následne v byte poškodil kopaním interiérové dvere a nábytok a potom odtiaľ odišiel na neznáme miesto, čím spôsobil vlastníkovi bytu N. W. poškodením dverí a nábytku škodu vo výške 148,- Eur,

za čo bol odsúdený na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 28 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a na trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 3 roky.

Vo veci 1T/129/2013 bolo rozhodnuté na základe dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní a z tohto dokazovania vyplynulo, že odsúdený L.T. S. tak v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní spáchanie skutku kladeného mu za vinu v zmysle obžaloby poprel. Priznal, že dňa 18.11.2012 bol v N., kde stretol známeho menom K. U. R. K. R. C. a tento sa ho pýtal na W. J. a ktorému išiel ukázať, kde býva, tak, že išiel autom s A. V. a tento K. išiel autom za nimi. Odsúdený pred tým zavolať poškodenému J.i, že nech otvorí dvere, lebo sa s ním tento K. chce stretnúť. Pred bytom J. obžalovaný vystúpil z auta, v ktorom zostal sedieť A. V., pričom druhý chalan K. tiež vystúpil zo svojho auta a išli ku vchodovým dverám. Videl J. suseda, ktorý vonku fajčil, ale ako prichádzali k dverám, tento odišiel dovnútra. Odsúdený uviedol, že u J. v byte nikdy nebol, len vie, kde býva. Ako boli pri vchodových dverách, uvedený muž začal J. trieskať na dvere, nech otvorí, pričom obžalovaný stál pred záhradkou a Kolárik kričal niečo zvnútra. Následne uvedený K. zobral kameň a hodil ho cez sklenenú výplň dovnútra. Tiež videl, ako uvedený chalan vyťahuje pištoľ, preto sa odsúdený zobral, odišiel k autu a išli s V. A. T.. Pri konfrontácii s poškodeným J. zotrval na týchto svojich tvrdeniach a poprel, že by bol poškodenému rozbil vchodové dvere, interiérové dvere a nábytok.

Poškodený W. J. tak v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní uviedol, že dňa 18.11.2012 bol v byte spoločne s K. N. O. N. V., ktorý k nim prišiel ráno. Asi okolo 14.00 hod. mu volal na mobil odsúdený, že má ísť von. Ako pozrel z okna, videl, že odsúdený prišiel na červenej Felícii aj s nejakým mužom, ktorého nepoznal a tento sedel v aute na mieste spolujazdca. Videl, že z auta obžalovaného vystúpil aj druhý muž. Následne obžalovaný rozbil okno na vchodových dverách, prešiel do chodby, kde začal vykopávať vnútorné dvere, potom počul ako obtiahol pištoľ, výstrel však nepočul. Po tom, čo povedal, že ide volať políciu, odišli preč, pričom v chodbe počul dvoch mužov a po hlase spoznal v jednom z nich obžalovaného. Na hlavnom pojednávaní poškodený zopakoval skutočnosti z prípravného konania, pričom uviedol, že v tom čase sa v byte u neho nachádzala K. N., bol tam prítomný aj N. V., ale už si to presne nepamätá.

Svedkyňa K. N. uviedla, že 18.11.2012 sa nachádzala u priateľa W. J., kde okolo 14.00 hod. niekto začal búchať na dvere a kričal na J., aby ich otvoril. Následne na to rozbili dvere, pričom poškodený volal políciu a do telefónu uviedol, že to mal spraviť nejaký Q..

Svedok X. Č., bývajúci vo vedľajšom byte pri poškodenom J. uviedol, že 18.11.2012 stál pred dverami a fajčil, pričom videl, ako dvaja muži prišli pred dvere susedného bytu, ktorý v tom čase obýval nejaký chalan. Začali búchať na dvere a kričať, aby otvoril dvere, lebo že ich rozbijú. Pamätá si, že boli ostrihaní nakrátko, chudšej postavy, prišli pešo. Keď videl, ako búchajú na tieto dvere, rýchlo dofajčil, išiel dovnútra, pričom počul rozbíjanie skla, nejaký krik, preto zavolať majiteľovi bytu, že sa tam niečo deje. Na hlavnom pojednávaní svedok spoznal L. S. ako jednu z osôb, ktorá prišla k susednému bytu. Na základe aj ostatných vykonaných dôkazov na hlavnom pojednávaní súd prvého stupňa v odôvodnení rozsudku uviedol, že vina L. S.Ñ. bola nepochybne preukázaná, aj keď spáchanie skutku popieral, nakoľko bol usvedčený jednak výpoveďou samotného poškodeného W. J., ale aj výpoveďou svedka X. Č., ktorý sa v kritickom čase nachádzal vo vedľajšom vchode vedľa bytu, kde býva poškodený W. J. a opoznal osobu obžalovaného, ako jednu z dvoch osôb, ktoré sa mali dobíjať do bytu poškodeného, i výpoveďou svedkyne K. N., ktorá potvrdila, za akých okolností sa obžalovaný spolu s ďalšou osobou dobíjal do bytu poškodeného J..

Odsúdený L. S. na verejnom zasadnutí uviedol, že obnovu konania podal na základe informácie, ktorá sa k nemu dostala vo výkone trestu od J., ktorý mu odkázal, že ho veľmi mrzí, že bol odsúdený, že krivo vypovedal na polícii a chcel by to nejakým odčiniť. Po tomto zistení sa začal o vec viac starať a zistil, že v uvedenom byte sa nachádzal aj N. V. U. N., ktorý bol aj vypovedať a s ktorým sa na uvedené miesto dostavil v aute jeho brat E. S.Č., a ten mal vidieť, že nebol v byte a nič nerozbíjal. O tomto svedkovi nevedel. Podstatné je to, že J. v prípravnom konaní klamal, bol drogový závislý a bol niekým donútený, aby vypovedal proti nemu.

Svedok W. J. na verejnom zasadnutí uviedol, že v roku 2012 býval na C. B. a odohrali sa tam nejaké veci. Vedel, že odsúdený S. je v N., lebo spolu volali, ako sa tieto veci odohrali tak si myslel, že to urobil on. Rozbili mu vchodové aj bytové dvere a ten, čo to spravil, ušiel. V tom čase sa s odsúdeným kamarátil, neboli v konflikte. Až časom zistil, ako sa to stalo, že to neurobil odsúdený, keďže on len išiel ukázať tomu chlapcovi, kde býva. Konflikt mal vzniknúť kvôli kamarátke N. U. I., ktorá u neho v tom čase bývala a ten chalan si myslel, že spolu niečo majú. Ako sa volá tento chalan nevie, pozná ho z videnia. Svedok k zmene výpovede uviedol, že pôvodne vypovedal, že ho tam nevidel. Keď na polícii spomenul S. meno, nabralo to taký spád, že sa z toho nedalo vycúvať a on bol vtedy presvedčený o tom, že to urobil S.. Boli

tam tlaky od majiteľa bytu, od jeho rodiny, že sa zas do niečoho zamotal. Svedok si písal s W. Z. a na eskorte v X. sa rozprávali o S.Ň. Ten Z. sedí s S. a potom mu S. napísal, že podáva obnovu a či by bol ochotný ísť svedčiť. Svedok bol odsúdený už 12 krát, v súčasnosti vykonáva trest za drogy.

Obhajca v priebehu verejného zasadnutia uviedol, že netrvajú na výsluchu navrhnutého svedka E. S., ktorý je bezdomovec a zdržiava sa na neznámom mieste v Českej republike, preto súd odmietol vykonať tento dôkaz.

Prokurátor v záverečnom návrhu žiadal návrh na obnovu konania zamietnuť s ohľadom na nevierohodnosť výpovede svedka, ktorý bol doteraz 12 krát súdne trestaný, s odsúdeným sú v kamarátskom vzťahu, preto má snahu pomôcť mu. Výpoveď svedka na verejnom zasadnutí bola absolútne neurčitá, nevedel nič konkrétne uviesť, nevedel popísať osobu, ktorá sa mala dopustiť trestnej činnosti. Uvádzal, že policajti na neho tlačili, nevedel však bližšie popísať, ako k tomu malo dôjsť.

Obhajca v záverečnom návrhu uviedol, že sú splnené podmienky na obnovu konania. S. bol odsúdený len podľa výpovede poškodeného J. a v konaní absentujú ďalšie priame dôkazy. Výpoveďou svedka na verejnom zasadnutí bolo preukázané, že S. sa tohto skutku nedopustil. S odsúdeným nebol v kontakte, tieto okolnosti uviedol inej osobe. Poškodený detailne popísal ako sa to malo stať, aj motív konania. S odstupom 5 rokov nepozná priezviská osôb aj samotného páchatel'a, avšak to nerobí jeho výpoveď nevierohodnú.

Podľa § 394 odsek 1 Trestného poriadku, obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr než známe, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 397 odsek 2 Trestného poriadku, o návrhu na povolenie obnovy konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozhodnutím súdu, rozhoduje iný samosudca alebo iný senát súdu, ktorý vo veci rozhodol v prvom stupni.

Podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku, súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394.

Obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým možno napraviť právoplatné rozhodnutie, ktoré je v rozpore so skutkovým stavom veci, pretože dodatočne vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy, ktoré v pôvodnom konaní súdu neboli známe a súčasne tieto skutočnosti sú tak závažné, že odôvodňujú zásah do stability a nezmeniteľnosti právoplatného rozhodnutia. Konanie o povolení obnovy konania sa obmedzuje len na zistenie, či vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr než známe. Za skutočnosti súdu skôr než známe v zmysle § 394 odsek 1 Trestného poriadku sa považujú také, ktoré neboli predmetom dokazovania alebo zisťovania pred rozhodnutím, ktorého sa týka návrh na obnovu konania. Takouto skutočnosťou je objektívne existujúci jav, ktorý nie je v tej istej veci dôkazom, ale ktorý môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci. Za dôkazy súdu skôr než známe sa považujú predovšetkým dôkazy, ktoré neboli vykonané v pôvodnom konaní alebo v pôvodnom konaní boli síce vykonané, ale s novým obsahom odlišným od obsahu v pôvodnom konaní vykonaných dôkazov.

V konaní o povolení obnovy konania nemôže súd preskúmať zákonnosť postupu v pôvodnom konaní v tom smere, či sa pri rozhodovaní súd vyrovnal so všetkými okolnosťami a s obhajobou obvineného. Konanie o návrhu na povolenie obnovy konania nie je konaním založeným na revíznom princípe. V konaní o povolení obnovy nemožno preskúmať vecnú správnosť rozsudku vydaného v základnom konaní. Konanie o povolení obnovy sa v zmysle ustanovenia § 394 odsek 1 Trestného poriadku obmedzuje predovšetkým na riešenie otázky, či návrh na povolenie obnovy konania obsahuje skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú pre súd nové, skôr než známe. Obnova konania ako mimoriadny opravný prostriedok v trestnom konaní je založená na skúmaní a hodnotení nových dôkazov a skutočností, ktoré sú súdu predložené ako reálne dôkazy a skutočnosti, a súd musí skúmať, či v pôvodnom konaní tieto nové dôkazy a skutočnosti boli súdu známe, a či majú význam v trestnom konaní z hľadiska ustanovenia § 394 odsek 1 Trestného poriadku.

Z vykonaného dokazovania na verejnom zasadnutí vyplynulo, že odsúdený tak ako v pôvodnom konaní popieral spáchanie skutku, avšak potvrdil, že na mieste činu bol, lebo išiel ukázať jednému chalanovi, kde poškodený byva. Svedok W. J. na verejnom zasadnutí uviedol, že v čase skutku si myslel, že skutok spáchal odsúdený, lebo v tom čase spolu volali, preto tak vypovedal, ale neskôr zistil, že celý konflikt mal byť kvôli dievčaťu, ktoré u neho bývalo, ale jeho presné meno nevie a nevie ani meno chalana, ktorý ju tam mal hľadať a tieto okolnosti sa mal dozvedieť vo výkone trestu od spoluväzňa, s ktorým si písal, a ktorý bol vo výkone trestu s odsúdeným.

V danom prípade tak dôkazom súdu skôr neznámym bol dôkaz, ktorý bol síce v pôvodnom konaní už vykonaný, ale tento mal nový obsah, keďže svedok J. uviedol, že si len myslel, že skutok spáchal odsúdený, preto ak v pôvodnom konaní vypovedal, ale neskôr sa dozvedel, že to malo byť inak, preto zmenil výpoveď. Odsúdený tak ako v pôvodnom konaní tvrdil, že sa skutku nedopustil.

Vzhľadom k tomu, že výpoveď svedka W. J. bola v pôvodnom konaní vykonaná, avšak na verejnom zasadnutí mala táto výpoveď iný obsah, museli byť predmetom hodnotenia v konaní o povolení obnovy konania aj dôvody, na základe ktorých došlo k obsahovej zmene výpovede. (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky R 72/1980)

Súd tak v rámci rozhodovania o povolení obnovy konania vyhodnocoval, či by mohla zmenená výpoveď svedka sama osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine odsúdeného a súčasne zhodnotil aj dôvody zmeny výpovede svedka.

Odsúdený a svedok sa poznali pred skutkom a svedok zhodnotil ich vzťah ako kamarátsky, čo mohlo ovplyvniť následnú zmenu výpovede svedka v konaní o obnove konania s prihliadnutím aj na skutočnosť, že v súčasnosti, keď sú obaja vo výkone trestu, boli pred návrhom na povolenie obnovy konania v kontakte prostredníctvom iného odsúdeného. Okrem toho svedok uviedol, že až dodatočne sa dozvedel skutočnosti prečo vznikol uvedený konflikt, avšak osoby, pre ktoré tento konflikt mal vzniknúť, nevedel bližšie identifikovať. Uvedené okolnosti oslabujú dôveryhodnosť v zmenenú výpoveď svedka.

V danom prípade je však rozhodujúcou skutočnosť to, že odsúdenie L. S. nebolo založené len na svedeckej výpovedi W. J., ale aj na ďalších priamych dôkazoch, a to najmä výpovedi svedka X. Č., ktorý opoznal odsúdeného ako jedného z dvoch chalanov, ktorí búchali na dvere poškodeného, kričali, aby otvoril, inak ich rozbijú, teda odsúdený sa priamo podieľal na násilnom vniknutí do bytu. Aj svedkyňa K. N. uviedla, že poškodený jednu osobu páchajúcu skutok poznal, nakoľko pri telefonáte na políciu uviedol, že to mal urobiť Q..

Vyhodnotením vierohodnosti výpovede svedka J. ako aj dôvodov, na základe ktorých mohlo dôjsť k obsahovej zmene jeho výpovede, ako aj existenciu ďalších dôkazov svedčiacich o vine odsúdeného, má súd za to, že nevyšli najavo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi skôr vykonanými odôvodniť iné rozhodnutie o vine.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného súd zistil, že u odsúdeného nie sú splnené podmienky na povolenie obnovy konania v zmysle § 394 odsek 1 Trestného poriadku, nakoľko nebolo preukázané, že by dodatočne vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatela, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, preto súd návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť a to do troch dní odo dňa jeho oznámenia. Sťažnosť sa podáva na Okresnom súde Piešťany, rozhoduje o nej Krajský súd v Trnave. Sťažnosť má odkladný účinok.